

கோரிக் கை அற்றுக் கிடக் குதண்ணே இங்கு  
வறேற் பழுத்த பலா - மிகக்  
கொடியதென் றெண்ணிடப் பட்டதண்ணே குளிர்  
வடிக் கின்ற வட்ட நிலா!

சீ ரற் றிருக் குதையோ குளிர் தனெ றல்  
சிறந் திடும் பஞ் சலோலை - சீ  
சீ என் றிகழ்ந் திடப் பட்டதண்ணே நறுஞ்  
சீ தளப் படி மாலை.

நாடப் படாதென்று நீ க் கிவதைத் தார்கள்  
நலஞ் செய் நறுங் கனியகை - கட்ட  
நஞ் சென்று சொல்லிவதைத் தார் எழில் வீ ணை  
நரம் புதரூம் தொனியை.

சுட்டப் படாதென்று சொல்லிவதைத் தார்தலை  
சுட்டத் தகும் கரீ டத்தை - நாம்  
தொடவூம் தகாதென்று சொன்னார் நறுந்தனே  
துவதைத் திடும் பொற் குடத்தை!

இன்ப வருக் கமலெ லாம் நிறை வாகி  
இருக் கின்ற பணைகள் நிலை - இங்  
கிவ் வித மாக இருக் குதண்ணே! இதில்  
யாருக் கும் வடிக் கிலை!

தன்கண வன் சதெத் து விட்டபின் மாது  
தலையிற் கமை மனை ஓர் - பரெந்  
துன்பச் சூமதைததைத் திக் கிவதைத் தார்; பின்பு  
துணைதடே வணை டாம் என்றார்.

துணைவி இறந்தபின் வறே துணைவியதைத்  
தடேமோர் ஆடவன் போல் - பண்ணும்  
துணைவன் இறந்தபின் வறே துணைதடேச்  
சொல்லிடு வோம் புவி மலே.

யுகணைவிடு பட்டதும் லட்சியம் தடேமர் நம்  
காதலும் அவ் வாறே - அந்தக்  
காதற் கணை தொட்காத உயிர்க் குலம்  
எங் குண்டு சொல் வறே?

காதல் இல்லாவிடம் சூனியமாம் புவி  
காதலினால் நடக் கும் - பணைகள்  
காதலு எத்ததைத் தடும் புது வாழ்வகை  
கவிழ் க்கின் றதை நிகரக் கும்.

Written by

Sunday, 24 August 2008 14:40 -

---

காதல் சூரக் கின்ற நஞ்சுத் திலகே கெட்ட  
கமை மயைதை துர்க்காதீர்! - ஓரு  
கட்டழகன் திருத் தோளினசைச் சேர்ந்திடச்  
சாத்திரம் பார்க்காதீர்!

<http://www.tamilnation.org/literature/bharathidasan/mp165pennulagam.htm#dt130>